

OSNOVNO OBRAZOVANJE

CIKLUSI 2-4

PRIHVAT I INTEGRACIJA

STEPENI Sposobnosti

PRIHVATNA NASTAVA

INTEZIVNI ČASOVI NA
NJEMAČKOM/FRANCUSKOM

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG

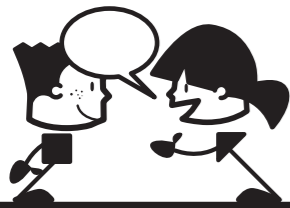
Ministère de l'Éducation nationale
et de la Formation professionnelle

Njemački jezik

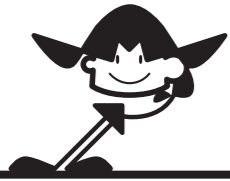
Govor	2 - 3
Razumijevanje	4 - 5
Pismeno izražavanje	6 - 7
Čitanje	8 - 9

Francuski jezik

Govor	10 - 11
Razumijevanje	12 - 13
Pismeno izražavanje	14 - 15
Čitanje	16 - 17

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen	7 ^{mi} stepen	8 ^{mi} stepen
Razgovor	Učenik umije da pozdravi nekog prostim riječima i kaže « da », « ne », »izvini », « molim », »hvala ».	Učenik umije da izrazi svoje lične potrebe (dali mogu poći u toalet ?;...) i komunicira u školi (u vezi školskog materijala, naredbe, predstaviti se,...).	Učenik odgovara kratkim riječenicama i prostim izrazima na postavljena pitanja pri časovima integracione nastave u odjeljenjskom okviru.	Učenik pita za informacije i objašnjenja, odgovara na pitanja i daje informacije koje se odnose na teme iz škole i iz svakodnevnog života.	Učenik je sposoban da preuzme riječ u veznom odjeljenju dabi tražio pomoć od školskog druga sa kojim radi ili od nastavnika.	Učenik razgovara o doživljajima poštujući dogovorena pravila.	Učenik učestvuje u kratkim i prostim razgovorima, pripremanim na nastavi, o stvarima iz svakodnevnog života (stvari koje voli, odmor/ putovanja, životinje, ići u kupovinu...).	Učenik učestvuje u razgovorima o temama koje ga interesuju ili koje su iz svakodnevnog života.
Govoriti pred drugima	Učenik kaže kako je, i daje proste informacije o sebi uz pomoć prostih riječi, iako mora pri tome da se posluži gestovima ili riječima iz svog maternjeg jezika.	Učenik se predstavlja veoma kratko (kaže n.p.r kako se zove, odakle dolazi u koju školu ide) iako mu je potrebna pomoć od strane svog sagovornika.	Učenik pruža proste informacije o sebi i o svom okruženju, ako mu njegov sagovornik pruži odgovarajuću pomoć.	Učenik pruža na razumljiv način informacije o temama koje ga interesuju, on izražava lične ideje i osjećaje. ("ja sam danas zadovoljan, zato što...")	Na izlaganju učenik predstavlja neku temu koja ga interesuje, po datom modelu, ("paralelni tekst"), iako razvoj događaja ostaje jednostavan.	Učenik opisuje spontano i u nekoliko riječenica i sa prostim sredstvima neko skorašnje iskustvo (kući, u školi, ...).		
Poštovanje forme uz upotrebu svog leksičkog, gramatičkog i fonološkog znanja	Učenik izgovara sve glasove na jasan i razgovijetan način	Učenik upotrebljava, dosta pravilno niz zapamćenih riječi, izraza i načina izražavanja (osnovne riječi na času matematike)	Učenik upotrebljava da bi se slobodno izražavao sintaksne strukture i proste gramatičke oblike koje pripadaju osnovnom riječniku, kojeg učenik zna napamet, ali još uvijek pravi razne vrste grešaka.	Učenik upotrebljava riječnik zapamćenih osnovnih riječi, izraza i formulacija, praveći još uvijek dosta osnovnih grešaka što se tiče sintakse i morfologije	Učenik se izražava na razumljiv način u školskom i odjeljenjskom kadru, i upotrebljava osnovne naučene riječi, praveći još uvijek greške u sintaksi i morfologiji.	Učenik se sporazumije i upotrebljava, izražavajući se, osnovne riječi (riječi: koje se često upotrebljavaju) i osnovne sintaksne strukture koje proizilaze iz riječnika na kojem se radilo za vrijeme prihvatne nastave, praveći još uvijek nekoliko sintaksnih i morfoloških grešaka.		
Režiširanje teksta	Učenik učestvuje u malim dijalozima (predstavi se, pozdravi se, ...)	Učenik kreativno učestvuje na interakcionim igrama (kao igre telefoniranja ili scene u prodavnici..)	Učenik recituje kratke proste riječenice, učene u igri sa ulogama.	Učenik preuzima u prihvatnoj nastavi ulogu u nekoj prostoj glumi i spontano pretvara doživljeno u izraženo riječima.	Učenik glasno ponavlja ili glumi neku kratku priču na kojoj se radilo u integracionoj nastavi, iako ponekad zaboravlja neke elemente.			

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen
Razumjeti svog sagovornika	Učenik razumije proste, kratke i često upotrebljavane zadatke i naredbe u odjeljenju, ako se pri tome koriste crteži i gestovi da bi se objasnilo šta da se radi.	Učenik razumije kratke i proste poruke u vezi svoje ličnosti, života u odjeljenju... sve izraženo u poznatom kontekstu..	Učenik razumije kratke razgovore o temama koje dobro poznaje pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Učenik aktivno učestvuje u nekom kratkom razgovoru između više sagovornika, o temi koja je bila pripremljena za vrijeme prihvatne nastave.	Učenik razumije osnove jednog razgovora kada se radi o nekoj situaciji koja bila obrađivana za vrijeme prihvatne nastave ili proste poruke, izražene svakodnevnim jezikom.	Učenik učestvuje lično doprinoseći u razgovoru o datoj temi.
Razumijevanje slušanog teksta	Učenik razumije proste riječi (osnovne riječi i brojeve) i veoma kratke rečenice u vezi porodice, škole i svoje ličnosti pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Učenik globalno razumije radnju ili predmet nekog slušanog teksta, kad se radi o temama pripremljenim za vrijeme nastave (priče, kratke recitacije).	Učenik sluša proste i kratke tekstove različitih vrsta, i razumije temu i glavne informacije, ako se govori polako i pod slovom da mu tema nije nepoznata.	Učenik izvlači i ponovo daje pojedine informacije iz jednog prostog slušanog teksta (metoda DAZ).	Učenik razumije slušani tekst za koji se nije pripremao, ali koji u osnovi sadrži riječi naučene za vrijeme prihvatne nastave.	
Mobilisati strategije i tehnike slušanja	Učenik pokazuje da nerazumije. Upotrebljava nejezička sredstva koja su mu na raspolaganju (gestove, mimiku, ilustracije, ...).	Učenik potvrđuje da razumije. On upotrebljava nejezička sredstva koja su mu na raspolaganju. (gestove, mimiku, ilustracije,...).	Učenik aktivira svoje pređašnje znanje (n.p.r: izraze naučene na prihvatnoj nastavi) i on ih upotrebljava da bi razumio kontekst slusanog teksta.	Učenik vodi računa o naglašavanju, ritmu, glasnosti i / ili neverbalnom govoru da bi sastavili smisao na samostalan način (radost, strah, ljutina,...).	Učenik skreće pažnju na važne elemente i postavlja precizna pitanja.	
Pronaći ili analizirati informacije nekog teksta i upotrijebiti ih.	Učenik razumije proste informacije u vezi nekog predmeta (veličina, boja, pripadnost, gdje se nalazi) iako se pri tom redovno koriste ponavljanja, slike, gestovi kao i prevodi pojedinih riječi.	Učenik ponovo uspostavi tok radnje nekog slušanog teksta uz pomoć tri do četiri ilustracije.	Učenik prepoznaje mjesto i okarakterise jednu ili drugu ličnost nekog slušanog teksta, ako može da se pozove na precizne indikacije i jedno ponovno slušanje, iako se radi o temi na kojoj se radilo u prihvatnoj nastavi.	Učenik pronalazi i restituira riječ po riječ pojedinačne informacije nekog prostog slušanog dokumenta, bez pomoći.	Učenik izvlači detaljne informacije na precizan način, ako može da se pozove na precizne indikacije slušanog teksta kojeg može da čuje nekoliko puta.	Učenik prepoznaje različite učesnike u nekom slušanom tekstu, kojem umije da rekonstruiše tok radnje (ilustracije, tačno-netačno, tekst u kojem hvale riječi ili slova, razumijevanje).
Analiza, upoređivanje i ocijenjivanje slušanog teksta	Učenik kaže dali mu se neki slušani tekst sviđa ili nesviđa.	Učenik ponovo uspostavi tok radnje nekog teksta uz pomoć tri do četiri ilustracije.	Učenik formuliše/daje sa jednom ili sa dvije riječenice ličnu prostu ocjenu.	Učenik umije da okarakterise ličnosti nekog prostog slušanog teksta.	Učenik umije da razlikuje informativni tekst od teksta za zabavu.	

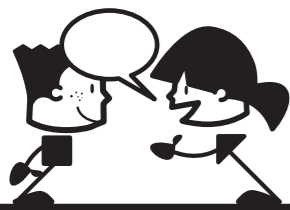
Njemački jezik

Pismeno izražavanje

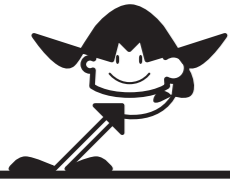
Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen	7 ^{mi} stepen
Konstruisati i upotrebljavati tehnike pisanja i instrumente pismene komunikacije	Učenik piše čisto i čitko.	Učenik upotrebljava odnose slovo-glas koji se razlikuju od njegovog maternjeg jezika, i piše vodeći računa o glasovima.	Učenik razdvaja i sastavlja riječi u slova ili grupu slova.	Učenik pravilno upotrebljava grafizme sastavljene od više slova (n.p.r. ch, sch, chs, nk, ng...).			
Sastaviti razne vrste teksta	Učenik pravilno piše nekoliko najviše upotrebljanih riječi, n.p.r. da imenuje osobe, životinje ili predmete koje su na ilustracijama ili šemama.	Učenik slobodno piše riječi i nekoliko prostih riječenica iz učenog i zapamćenog riječnika, iako još uvijek pravi greške.	Učenik piše proste poruke (razglednice, lične podatke, elektronska pisma...) bez prekida i na čitak način.	Učenik prepisuje bez greške i prekida kratke proste tekstove čija leksika je bila predmet nastave u odjeljenju.	Učenik sastavlja male avanture ili priče po ilustracijama oslanjajući se na instrukcije i pruženoj pomoći, iako još uvijek pravi neke greške.	Učenik se izražava o osobama i stvarima iz svakodnevnog života (škola, porodica, slobodno vrijeme...) upotrebljavajući proste izraze i riječenice. Tema je obrađena na zadovoljavajući način, ali bez posebnog i dodatnog produbljanja..	Učenik izmišlja i sastavlja po seriji crteža male proste priče o poznatim temama. On zabilježava lična iskustva u okviru nekog poznatog konteksta ili obrađivanog za vrijeme nastave.
Mobilisati tehnike i strategije pisanja (redakcije)	Učenik razlikuje između riječi « slovo », « riječ » i « riječnica ».	Učenik strukturira seriju riječenica na prosti način (stavlja prostor između riječi, znakove interpunkcije).	Učenik pronalazi i popravlja neke greške koje smetaju razumijevanju ponovo čitajući svoj tekst (sintaksa, upoređivanje sa maternjim jezikom).	Učenik vrši reviziju provjeravajući (gramatiku, znakove interpunkcije, pravopis).	Učenik popravljiva svoj tekst uz pomoć sredstava koja su mu na raspolaganju (osnovnih riječi, riječnika, liste za popravku, elektronskog popravljivača,...).	Učenik na samostalan način i tačno piše (što se tiče pravopisa) riječi i izraze naučene u odjeljenju, upotrebljavajući pritom adekvatna sredstva (kao monojezički riječnik ...)	Učenik upotrebljava najosnovnije strategije planiranja (n.p.r. "paralelne priče", skupljanje ideja za neku temu, ...).
Poštovati formu mobilisući svoja leksička, gramatička i fonološka znanja.	Učenik piše imenice i početke riječenica velikim slovom.	Učenik upotrebljava jednu ili drugu pravopisnu ili gramatičku strategiju (n.p.r. produžavanje riječi za množinu : dijete-djeca,	Učenik pamti i strukturira riječi i razmišlja o načinu struktuiranja, vrsti, ... iako još uvijek ponekad upotrijebi pogrešnu strategiju (stavi "äu" umjesto "eu". ...).	Učenik upotrebljava ograničen riječnik koji sadrži samo najčešće upotrebljavane riječi pri prihvatnoj nastavi. On se izražava pravilno kroz proste riječenice, ali pravi puno grešaka pri slobodnom pisanju, naprimjer zbog upotrebe riječi ili izraza koje nisu učene, iako se smisao napisanog uvijek razumije.	Učenik upotrebljava elementarnu gramatičku i leksičku stukturu (n.p.r. pozitivne i negativne potvrđne riječenice, upitne riječenice), greške koje se ponavljaju iz elementarne gramatike (vrijeme radnje, prilog za mjesto, deklinacija) i pravopis su dozvoljeni pri slobodnom pisanju.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima elementarnu leksiku povezanu sa svakodnevnom konkretnom upotrebom i elementarne gramatičke strukture (prosta vremena, pravilno kordinesane riječenice povezane najpoznatijim veznicima), ali pravi još uvijek iste elementarne greške (promjenu glagola, deklinacija, sintakse) – glavni smisao ipak ostaje jasan.	

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen	7 ^{mi} stepen	8 ^{mi} stepen	9 ^{ti} stepen
Stvarati i upotrebljavati kodove pisanog jezika	Učenik prepoznaje sva slova latinskog pisma	Učenik razumije odnose između slova i glasa, koji se razlikuju od njegovog maternjeg jezika.	Učenik čita sve grafeme i razlikuje između suglasnika i samoglasnika.	Učenik pravi fonološku vezu, to znači. On čita isto tako nepoznate riječi.					
Čitati razne tekstove	Učenik čita i razumije kratke i proste dijelove teksta, ali mu je teško da čita nepoznate riječi ili izraze.	Učenik čita glasno i razumije veoma kratke riječenice poznatoga sadržaja o temama iz svakodnevnog života.	Učenik razumije sadržaj relativno prostog i kratkog teksta (4-5 riječenica), kad ima ilustracija koje mu pomažu pri razumijevanju.	Učenik razumije sadržaj relativno prostog i kratkog teksta (4-5 riječenica), oslanjajući se na ilustracije.	Učenik lijepo čita i korektno izgovara proste tekstove, proste priče, recepte, tekstove na korici ili postavci, razglednice, upustva za rad.	Učenik čita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa riječima iz svakodnevnog upotrebe (tekst sastavljen od riječi koje su već učene za vrijeme prihvatne nastave), iako mu za to treba više vremena.	Učenik čita i razumije tekstove od nekoliko paragrafa, n.p.r. korisne tekstove kao definicije iz rječnika, komentare ili proste literarne tekstove kao što su to priče, bajke i basne.	Učenik globalno razumije i čita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obrađivane u prihvatnoj nastavi, upotrebljavajući odgovarajuća sredstva čitanja.	
Mobilisati tehnike i strategije čitanja	Učenik čita proste riječi rastavljajući ih i sastavljajući ih.	Učenik pročita i izvrši pisanu naredbu.	Učenik mobilise svoja ranije stečena znanja o temama učenim za vrijeme prihvatne nastave, a o kojoj govori tekst.	Učenik čita naslov, čuje početak teksta, pogleda crteže i predpostavlja kakav je to tekst	Učenik vraća u red paragrafe iz jednog kratkog i prostog teksta, koji je sastavljen od već poznatih riječi.	Učenik umije da obelježi dijelove teksta koje nije razumio.	Učenik pronalazi određene informacije koje mu trebaju tražeći ih sam u listama i po rječniku.	Učenik obilježava važne dijelove teksta, i zapisuje ključne riječi.	Učenik razjašnjava nerazjašnjene dijelove teksta uz pomoć konteksta. On još jedanput ubrzano pročita tekst u cilju nalaženja preciznih informacija.
Pronaći informacije u tekstu i upotrijebiti ih	Učenik pronalazi važne riječi u nekoj riječenici ili u nekom veoma kratkom tekstu, kao odgovor na vrlo prosta pitanja.	Učenik pronalazi i upotrebljava, u prostim kontekstima, pojedine informacije, koje su eksplicitno navedene u tekstu.	Učenik prepoznaje i odlučuje o tome koje su to glavne informacije, ono o čemu se govori u tekstu (n.p.r. odlučuje koje su to glavne uloge)	Učenik prepoznaje, ako je za to bio pripreman, glavne događaje jedne kratke priče, njen razvoj i važne detalje.	Učenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i iskazuje ih u obliku naslova.	Učenik prepoznaje na samostalan način glavni smisao teksta koji je blizak sa njegovom svakodnevnicom, opšti podatci (autor, mjesto, vrijeme, ličnosti, raspored teksta) kao i informacije eksplicitno formulisane.	Učenik čita neku knjigu napisanu prostim jezikom, i koja sadrži ilustracije koje objašnjavaju tekst.		
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	Učenik ponovo sastavlja proste i kratke riječenice uz pomoć sličica sa riječima.	Učenik asocira riječenice ili dijelove teksta sa slikama.	Učenik umije da prepozna vrste tekstova kao n.p.r. poeme ili priče.	Učenik izvlači proste zaključke na osnovu izdvojenih informacija teksta ili ilustracija s tim u vezi.	Učenik pronalazi kontekst, n.p.r. on precizira i opisuje mjesto gdje se odigrava radnja, i umije da okarakterise ličnosti.				

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen	7 ^{mi} stepen	8 ^{mi} stepen
Razgovor	Učenik umije da pozdravi nekog prostim riječima i kaže « da », « ne », »izvini », « molim », »hvala ».	Učenik umije da traži proste stvari kao (n.p.r: mogu li da pijem vode molim vas.)	Učenik odgovara kratkim riječenicama i prostim izrazima na postavljena pitanja u školskom kadru o temama na kojima se radilo za vrijeme prihvatne nastave. (« chunks », - u komadima/razdijeljeno).	Učenik pita za informacije i objašnjenja, odgovara na pitanja i daje informacije koje se odnose na teme iz škole i iz svakodnevnog života.	Učenik je sposoban da preuzme riječ u veznom odjeljenju dabi tražio pomoć od školskog druga sa kojim radi ili od nastavnika .	Učenik razgovara o doživljajima u školskom kadru ili na prihvatnoj nastavi, poštujući dogovorena pravila.	Učenik učestvuje u kratkim i prostim razgovorima, pripremanim na prihvatnoj nastavi, o stvarima iz svakodnevnog života (ići u kupovinu...).	Učenik traži informacije, odgovara na pitanja i daje informacije na kratak i jednostavan način, ponekad i još uvijek uz pomoć izdvojenih riječi ili serije riječenica, u odnosu na poznate teme upotrebljavajući najčešće rutinske izraze.
Govoriti pred drugima	Učenik kaže kako je, i daje proste informacije o sebi uz pomoć prostih riječi, iako mora pri tome da se posluži gestovima ili riječima iz svog maternjeg jezika.	Učenik se predstavlja veoma kratko (kaže n.p.r : kako se zove, odakle dolazi, u koju školu ide) iako mu je potrebna pomoć od strane svog sagovornika.	Učenik pruža proste informacije o sebi i o svom okruženju, ako mu njegov sagovornik pruži odgovarajuću pomoć.	Učenik pruža na razumljiv način, informacije o temi koje ga interesuju, on izražava lične ideje i osjećaje. ("Ja sam danas zadovoljan, zato...")	Učenik umije da ispriča prostim riječenicama ono što je doživio, čuo ili pročitao u domenu koji ga interesuje.	Učenik predstavlja nešto što poznaje dobro na času za izlaganja, unaprijed se pripremajući za to.		
Poštovanje forme upotrebljavajući svoje leksičko, gramatičko i fonološko znanje	Učenik izgovara sve glasove na jasan i razgovijetan način	Učenik upotrebljava, dosta pravilno niz zapamćenih riječi, izraza i načina izražavanja (osnovne riječi na času matematike)	Učenik upotrebljava, da bi se slobodno izražavao, poneke sintaksne strukture i proste gramatičke oblike koje pripadaju osnovnom riječniku, kojeg učenik zna napamet, ali još uvijek pravi razne vrste grešaka.	Učenik upotrebljava riječnik zapamćenih osnovnih riječi, izraza i formulacija, praveći još uvijek dosta osnovnih grešaka što se tiče sintakse i morfologije (potvrdne riječenice, pozitivne i negativne, upitne riječenice).	Učenik se izražava na razumljiv način u školskom i odjeljenjskom kadru, i upotrebljava osnovne naučene riječi, praveći još uvijek greške u sintaksi i morfologiji.	Učenik se sporazumijeva i on upotrebljava slobodno se izražavajući, osnove leksike i elementarne sintaksne strukture koje potiču iz repertoara spremanog za vrijeme prihvatne nastave, pri tom praveći još uvijek sintaksne i morfološke greške.	Učenik upotrebljava osnovni riječnik, koji mu omogućava da se slobodno izražava o temama koje su bliske svakodnevnici i proste strukture, iako još uvijek ima elementarnih grešaka, koje nesmetaju razumijevanju.	
Režiširanje teksta	Učenik učestvuje u malim dijalozima (predstavi se, pozdravi se, ...)	Učenik kreativno učestvuje na interakcionim igrama (kao igre telefoniranja ili scene u prodavnici..)	Učenik recituje kratke proste riječenice, učene u igri sa ulogama.	Učenik prihvata u prihvatnoj nastavi ulogu u nekoj prostoj glumi i spontano pretvara doživljeno u riječi.	Učenik glasno ponavlja ili glumi neku kratku priču na kojoj se radilo u integracionoj nastavi, iako ponekad zaboravlja neke elemente.	Učenik izmišlja i priča priče po datim instrukcijama (n.p.r : seria od nekoliko ilustracija), i umije da ih odglumi/ prestavi.		

Francuski jezik
Razumijevanje

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen
Razumjeti svog sagovornika	Učenik razumije proste, kratke i često upotrebljavane zadatke i naredbe u odjeljenju, ako se pri tome koriste crteži i gestovi da bi se objasnilo šta da se radi.	Učenik razumije kratke i proste poruke u vezi svoje ličnosti, života u odjeljenju... sve izraženo u poznatom kontekstu..	Učenik razumije kratke razgovore o temama koje dobro poznaje pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Učenik aktivno učestvuje u nekom kratkom razgovoru između više sagovornika, o temi koja je bila pripremljena za vrijeme prihvatne nastave.	Učenik razumije osnove jednog razgovora kada se radi o nekoj situaciji koja bila obrađivana za vrijeme prihvatne nastave ili proste poruke, izražene svakodnevnim jezikom.	Učenik učestvuje lično doprinoseći u razgovoru o datoj temi.
Razumijevanje slušanog teksta	Učenik razumije proste riječi (osnovnu leksiku (riječi) i brojeve) i veoma kratke rečenice u vezi porodice, škole i svoje ličnosti pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Učenik globalno razumije radnju ili predmet nekog slušanog teksta, kad se radi o temama pripremljenim za vrijeme nastave (priče, kratke recitacije).	Učenik sluša proste i kratke tekstove različitih vrsta, i razumije temu i glavne informacije, ako se govori polako i pod slovom da mu tema nije nepoznata.	Učenik izvlači i ponovo daje pojedine informacije iz jednog prostog slušanog teksta (metoda FLE).	Učenik razumije slušani tekst za koji se nije pripremao, ali koji u osnovi sadrži riječi naučene za vrijeme prihvatne nastave.	
Mobilisati strategije i tehnike slušanja	Učenik pokazuje da nerazumije. Upotrebljava nejezička sredstva koja su mu na raspolaganju (gestove, mimiku, ilustracije, ...).	Učenik potvrđuje da razumije. On upotrebljava nejezička sredstva koja su mu na raspolaganju. (gestove, mimiku, ilustracije,...).	Učenik aktivira svoja pređašnja znanja (n.p.r: izraze naučene na prihvatnoj nastavi) i on ih upotrebljava da bi razumio kontekst slušanog teksta.	Učenik vodi računa o naglašavanju, ritmu, glasnosti i / ili neverbalnom govoru da bi sastavili smisao na samostalan način (radost, strah, ljutina,...).	Učenik skreće pažnju na važne elemente i postavlja precizna pitanja.	
Pronaći i / ili analizirati informacije nekog slušanog teksta i upotrijebiti ih.	Učenik razumije proste informacije u vezi nekog predmeta (veličina, boja, pripadnost, gdje se nalazi)	Učenik ponovo uspostavi tok radnje nekog slušanog teksta uz pomoć tri do četiri ilustracije.	Učenik prepoznaje mjesto i umije da okarakterise jednu ili drugu ličnost nekog slušanog teksta, ako može da se pozove na precizne indikacije i jedno ponovno slušanje, i ako se radi o temi na kojoj se radilo u prihvatnoj nastavi.	Učenik pronalazi i restituira riječ po riječ pojedinačne informacije nekog prostog slušanog dokumenta, bez pomoći.	Učenik izvlači detaljne informacije na precizan način, ako može da se pozove na precizne indikacije slušanog teksta kojeg može da čuje nekoliko puta.	Učenik prepoznaje različite učesnike u nekom slušanom tekstu, kojem umije da rekonstruiše tok radnje (ilustracije, tačno-netačno, tekst u kojem hvati riječi ili slova).
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	iako se pri tom redovno koriste ponavljanja, slike, gestovi i prevodi.	Učenik ponovo uspostavi tok radnje nekog teksta uz pomoć tri do četiri ilustracije.	Učenik formuliše/daje sa jednom ili sa dvije riječenice ličnu prostu ocjenu.	Učenik umije da okarakterise ličnosti nekog prostog slušanog teksta.	Učenik umije da razlikuje informativni tekst od teksta za zabavu.	

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen	7 ^{mi} stepen	8 ^{mi} stepen
Konstruisati i upotrebljavati tehnike pisanja i instrumente pismene komunikacije	Učenik piše čisto i čitko.	Učenik upotrebljava odnose slovo-glas koji se razlikuju od njegovog maternjeg jezika, i piše vodeći računa o glasovima.	Učenik razdvaja i sastavlja riječi u slova ili grupu slova.	Učenik pravilno upotrebljava grafizme sastavljene od više slova (n.p.r. :eau, au, ou, eu,...).				
Sastaviti razne vrste teksta	Učenik pravilno piše, prepisujući, nekoliko najviše upotrebljanih riječi, n.p.r. da imenuje osobe, životinje ili predmete koje su na ilustracijama ili šemama.	Učenik slobodno piše riječi i nekoliko prostih poruka iz učenog i zapamćenog riječnika, iako još uvijek pravi greške.	Učenik piše jasno i čitko proste poruke (razglednice, lične podatke, elektronsko pismo, ...), i to u okviru teksta zatvorenog tipa. On dobro prepisuje riječi i izraze koji se često upotrebljavaju.	Učenik prepisuje bez greške i stajanja kratke proste tekstove čija je leksika bila predmet prihvatne nastave.	Učenik sastavlja male avanture ili priče po ilustracijama oslanjajući se na instrukcije i pruženoj pomoći (n.p.r: ključne riječi, primjeri riječenica...), iako još uvijek pravi neke greške.	Učenik se izražava o osobama i stvarima iz svakodnevnog života (škola, porodica, slobodno vrijeme...) upotrebljavajući proste izraze i riječenice. Tema je obrađena na zadovoljavajući način, ali bez posebnog i dodatnog produbljanja.	Učenik izmišlja i sastavlja po seriji crteža male proste priče o poznatim temama, on zabilježava u nekoliko prostih riječenica lična iskustva (n.p.r: neki recept) razvoj teme i tok događaja je rađen na skroman način.	
Mobilisati tehnike i strategije pisanja (redakcije)	Učenik razlikuje između riječi « slovo », « riječ » i « riječnica ».	Učenik strukturira seriju riječenica na prosti način (stavlja prostor između riječi, znakove interpunkcije) i čita dabi dobio sugestije za poboljšanje.	Učenik provjerava dali su riječi i kratke riječenice koje je sam napisao, razmljive.	Učenik pronalazi i popravlja neke greške koje smetaju razumijevanju čitajući svoj tekst.	Učenik vrši provjeru provjeravajući (znakove interpukcije, neke dijelove pravopisa, gramatiku).	Učenik ponovo radi na svom tekstu uz pomoć sredstava koja su mu na raspolaganju (osnovni riječnik, riječnik, popravni listovi, elektronski korektor, ...).	Učenik samostalno i sa sigurnošću vodi računa o pravopisu riječi i izraza naučenim u prihvatnoj nastavi, upotrebljavajući adekvatna sredstva za to (riječnik, monojezički,...).	Učenik upotrebljava skromne strategije planiranja (n.p.r :skupiti ideje o nekoj temi) i ponovo radi na svom tekstu uz pomoć popravnog lista.
Poštovati formu mobilisući svoja leksička, gramatička i fonološka znanja.	Učenik upotrebljava sa sigurnošću grafizme koji se najčešće upotrebljavaju (un, u, ou, oi, oin, on, ais, en, an, eu...).	Učenik ponovo upotrebljava u tekstovima zatvorenog tipa, riječi i izraze učene na prihvatnoj nastavi, ali parvi još uvijek greške koje ne smetaju razumijevanju.	Učenik se izražava upotrebljavajući osnovnu leksiku i elementarne gramatičke strukture (sadašnje vrijeme, prošlo vrijeme, proste potvrdne, riječenice za negaciju i upitne riječenice sa "est-ce que (da li)...) koje je naučio za vrijeme prihvatne nastave, sistematske greške elementarne gramatike (sintaksa, mijenjanje glagola) i pravopisa su česte.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima, ograničen riječnik koji sadrži samo najčešće upotrebljavane riječi u prihvatnoj nastavi. On se izražava tečno kroz proste riječenice, ali pravi puno grešaka, između ostalog upotrebljavajući nenaučene riječi i izraze. Te greške ne smetaju razumijevanju.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima elementarnu leksiku povezanu sa svakodnevnom konkretnom upotrebom i elementarne gramatičke strukture (prosta vremena (prošlo vrijeme), odnosne riječenice upotrebljavajući veznike »quand « i « parce que... » « kada » i « zato što »...), ali još uvijek pravi sistematski elementarne greške upotrebljavajući riječi još ne učene u prihvatnoj nastavi (promjenu glagola, promjenu riječi u množini, promjenu riječi u ženski rod), glavni smisao ipak ostaje jasan.	Učenik se pravilno izražava mijenjajući konstrukciju riječenice kao i red riječi upotrebljavajući veznike (koordinisane riječenice povezane najčešće upotrebljanim vezniciama : ``et`` (i), ``mais`` (ali), ``ensuite`` (nakon toga/ kasnije)...) još uvijek ima morfoloških, sintakasnih i pravopisnih grešaka, ali se tekst može razumijeti.		
Dati svoje mišljenje	Učenik daje prosti sud u odnosu na neku temu blisku njegovoj svakodnevnicu. (n.p.r: Bien –(dobro),...).	Učenik daje sud u odnosu na temu blisku njegovoj svakodnevnicu. (n.p.r : Bien parce que- baš zato što, ...).						

Sposobnosti	1 ^{vi} stepen	2 ^{gi} stepen	3 ^{ći} stepen	4 ^{ti} stepen	5 ^{ti} stepen	6 ^{ti} stepen	7 ^{mi} stepen
Stvarati i upotrebljavati kodove pisanog jezika	Učenik prepoznaje sva slova latinskog pisma, asocira pravilno foneme(glasove) sa odgovarajućim grafizmima (slovima) i obrnuto i odnos slovo- glas koji se razlikuju od njegovog maternjeg jezika.	Učenik pravilno fonološki dekodira. c.-à-d. (direktni dodatak trpiocu radnje). On također čita nepoznate riječi.					
Čitati razne tekstove	Učenik u cjelini prepoznaje riječi iz njegove svakodnevnice.	Učenik čita i razumije proste i kratke riječenice, ali mu je još uvijek teško da čita nepoznate riječi i izraze.	Učenik čita glasno i razumije veoma kratke poruke sadržaja pripremanog za vrijeme prihvatne nastave o temama iz svakodnevnog života.	Učenik razumije sadržaj kratkog i relativno prostog teksta (4-5 rječenica), posebno kad su praćeni ilustracijama koje olakšavaju razumijevanje.	Učenik čita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa riječima iz svakodnevnice upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Učenik lijepo čita i korektno izgovara proste tekstove : proste priče, recepte, tekstove na korici ili postavci, razglednice, upustva za rad, kratke i proste knjige.	Učenik čita i razumije proste tekstove od nekoliko paragrafa, n.p.r korisne tekstove kao definicije iz rječnika, oglasi i komentari, ili prosti literarni tekstovi kao što su to priče, bajke i basne.
Mobilisati tehnike i strategije čitanja	Učenik razumije smisao iz ilustracija.	Učenik mobilise svoja ranije stečena znanja o temama (poznatim ili učenim za vrijeme prihvatne nastave), a o kojoj govori tekst.	Učenik čita naslov, čuje početak teksta, pogleda crteže i pretpostavlja kakav je to tekst.	Učenik umije da obelježi dijelove teksta koje nije razumio.	Učenik sam pronalazi određene informacije koje mu trebaju konsultirajući liste ili rječnik.	Učenik razjašnjava dijelove teksta koje nije razumio zahvaljujući kontekstu. On izvrši podsjetno čitanje da bi pronašao precizne informacije.	Učenik primjećuje važne dijelove teksta, i zabilježava ključne riječi. On prođe na brzinu preko teksta da bi pronašao ono najvažnije. On pronalazi glavne ključne riječi onoga što je važno ili novo.
Pronaći informacije u tekstu i upotrijebiti ih	Učenik pročita i izvrši pisanu naredbu.	Učenik prepoznaje važne riječi u riječenici ili kratkom tekstu, kao odgovor na prosta pitanja.	Učenik pronalazi i upotrebljava, u prostim kontekstima, važne informacije, koje su eksplicitno navedene u tekstu.	Učenik prepoznaje i odlučuje o tome koje su to glavne informacije, ono o čemu se govori u tekstu (n.p.r. odlučuje koje su to glavne uloge)	Učenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i iskaže ih u obliku naslova.	Učenik prepoznaje, ako je za to bio pripreman, glavne događaje jedne kratke priče, njen razvoj i važne detalje.	Učenik prepoznaje glavni smisao teksta koji je blizak njegovoj svakodnevnici, opšti podatci (autor, mjesto, vrijeme, ličnosti, raspored teksta) kao i informacije eksplicitno formulisane.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	Učenik ponovo sastavlja proste i kratke riječenice uz pomoć sličica sa riječima.	Učenik asocira riječenice i /ili dijelove teksta sa ilustracijama.	Učenik izvlači proste zaključke na osnovu važnih informacija teksta ili ilustracija s tim u vezi.	Učenik prepoznaje vrstu teksta kaon.p.r : peme ili bajke.	Učenik pronalazi kontekst, n.p.r on precizira i opisuje mjesto gdje se odigrava radnja, i umije da okarakterise ličnosti.		